

اممال سال سن نیست؟!

دکتر هادی زهدی

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی کرمان

گل های نر زودتر از ماده و مجدداً سرد شدن هوا بوده و به قول کشاورزان منطقه رفسنجان، درختان گرده سوز شدند، یعنی گرده به گل ماده نرسیده است. متاسفانه برخی از کارشناسان این موارد را با سن و سنک زدگی اشتباه می‌گیرند و سم توصیه می‌کنند. این کار عملًا جز اینکه مشکل طغیانی شدن پسیل پسته را بیشتر کند، تأثیر دیگری ندارد.

اما ناگفته نماند که خصوصیات مراتع شاید در همه جای مناطق پسته خیز یکسان نباشد. بنابراین کشاورزان باید به مسئله پایش توجه داشته باشند. پایش این آفت باید از همین الان شروع شود. بنابراین لازم است که با گداران حین پایش، خوشه ها را بصورت تصادفی روی یک سینی سفید بتکانند. حتی این کار را در قبال علف های هرز موجود در باغ نیز می‌توان انجام داد. اگر سن ها در علف های هرز مشاهده شوند، باید ابتدا علف های هرز را سمپاشی کرد؛ چون در غیراینصورت سن ها از روی علف ها به درختان هجوم می‌آورند. پس از سفت شدن پسته چوبی پسته، خسارت روی دانه ها خیلی شدید نیست، اما سن سبز خرطوم درشت تری دارد و علاوه بر دانه پسته به ساقه خوشه ها نیز خسارت می‌زند و باعث خشکیدن دانه های پسته می‌گردد.

برای مبارزه با سنک و سن تقریباً روش مبارزه یکسانی بکار می‌رود. سmomom مختلفی هم امروزه برای این آفات ثبت شده است که می‌توان با توجه به نکات فنی، محلول سم تهیه شود و مورد استفاده قرار گیرد. در پایان یادآور می‌شوم که به طور کلی، مدیریت علف های هرز باغ پسته، نگهداری، زمان حذف و سمپاشی آنها در کاهش جمعیت آفات پسته بسیار اهمیت دارد.

شبکه های تور مانند سفید رنگی مشاهده می‌شود.

علف های هرز در باغ و در بیابان ها بهترین میزبان برای سن هاستند. پراکنش بارندگی های امسال خوب بوده است و از اسفند ماه به بعد به گونه ای است که هر دو هفته یکبار بارندگی وجود داشته و گیاهان مرتضی با این باران ها خیلی خوب رشد کرده اند. وقتی علف های باغ تیلر نشوند، سن ها در بدرو ورودشان به باغ روی این علف ها لانه گزینی می‌کنند و پسته را ترجیح نمی‌دهد. سن ها در واقع از بی‌غذایی به سمت پسته می‌آیند و از آن تغذیه می‌کند. پوست پسته ماده ای به نام فتل دارد و غیر از آفات اصلی پسته بقیه حشرات خیلی تمایلی به فتل ندارند.

سن ها در باغ های پسته از آفات مهم محسوب می‌شوند، که شامل: سن سبز با لکه‌ی سفید، سن سبز یک دست، سن قهوه‌ای و سن قرمز است. زمستان گذرانی به صورت حشره‌ی کامل و در زیر بوته های گیاهان مختلف و یا گاهی در پناهگاه های درختان در ارتفاعات می‌باشد. این حشرات در اواسط فروردین ماه از مکان های گذرانی خارج شده و بر روی میزبان های تازه روئیده به ویژه اسپیند، تغذیه و تخم ریزی می‌کنند. در صورت نامساعد شدن شرایط طبیعی، خشک شدن و از بین رفتن میزبان های وحشی و بالا رفتن جمعیت، سن ها به سمت باغ های پسته هجوم می‌آورند و ابتدا از علف های هرز اطراف و داخل باغ های پسته و سپس از میوه های پسته تغذیه می‌کنند.

اممال با توجه به بارندگی های اسفند و بهار، بیابان ها سبز هستند؛ از آنجایی که میزبان اول سن های پسته علف های بیابان و هرز می‌باشند، به نظر می‌رسد که احتمالاً سن ها روی درختان پسته نیایند و خسارت سن سبز و قرمز به حد پارسال نباشد.

با گدارانی که باغ هایشان در مجاورت بیابان ها و عرصه های منابع طبیعی است حتماً باید مراقب باشند تا این سن ها خسارتی به آنها وارد نسازند. البته خسارت «سنک ها» در مرحله ارزنو شدن دانه های پسته وجود داشته است. تغذیه سن ها از مرحله تشکیل میوه تا سخت شدن پوست استخوانی سبب سیاه شدن تمام میوه در ابتدای فصل می‌گردد و میوه های خسارت دیده بر روی درختان، خشکیده و ریزش می‌کنند. ابتدای فصل، اثر تغذیه سن ها در روی پوست سبز میوه شیره گیاهی به صورت قطرات شفافی خارج شده و محل تغذیه کاملاً مشخص می‌باشد و همچنین در وسط داخلی میوه ها

زمستان گذرانی سن های سبز به صورت حشرات کامل قهوه‌ای کمرنگ در مناطق کوهستانی و زیر انواع بوته های وحشی نظیر درمنه، قیچ سپری می‌گردد. این حشرات در اواسط فروردین از مکان های زمستان گذران خارج شده و بر روی میزبان های بیان های تازه روئیده به ویژه بوته های اسپیند تغذیه و سپس به صورت دسته ای تخم ریزی می‌نمایند. در صورت نامساعد شدن شرایط طبیعی (حدوداً از اواخر خرداد)، خشک شدن و خشی شدن میزبان های وحشی و بالا رفتن جمعیت، سن ها به سمت باغ هایشان در مجاورت بیابان و تا وقتی که میزبانی باشد که ترکیبات خاص درخت پسته را نداشته باشد، این حشره سراغ درختان پسته نخواهد آمد. بیشترین عارضه ای که با گداران در سال جاری مشاهده می‌کنند، حالت سیاه شدگی دانه ها است. مسائل باغبانی و عدم تلقیح مناسب، باعث شده که خوشه ها تُنک و ریز شوند. دلیل این عیم تلقیح، افزایش دما در اسفند ماه و نتیجتاً باز شدن

